

aan dienstverleners uit een andere lidstaat de verplichting op te leggen om aan op hun grondgebied ter beschikking gestelde werknemers reistijdvergoedingen en dagvergoedingen te betalen, in aanmerking nemende dat volgens die nationale regelgeving de ter beschikking gestelde werknemer gedurende de gehele periode van terbeschikkingstelling geacht wordt in het kader van een dienstreis aan het werk te zijn, hetgeen hem recht geeft op reistijdvergoedingen en dagvergoedingen?

- 6.2) Dienen de artikelen 56 VWEU en 57 VWEU en/of artikel 3 van richtlijn 96/71 aldus te worden uitgelegd dat zij niet toestaan dat een nationale rechterlijke instantie de eventuele door een vennootschap uit een andere lidstaat in de staat van herkomst gemaakte en toegepaste indeling in loongroepen weigert te erkennen?
- 6.3) Dienen de artikelen 56 VWEU en 57 VWEU en/of artikel 3 van richtlijn 96/71 aldus te worden uitgelegd dat zij toestaan dat een werkgever uit een andere lidstaat rechtsgeldig en bindend voor de rechterlijke instantie van de staat van tewerkstelling de werknemers inschaalt in loongroepen, wanneer hetgeen is vereist in een algemeen verbindende cao van de staat van tewerkstelling resulteert in een andere inschaling in loongroepen, of kan de gastlidstaat waar de werknemers van een dienstverlener uit een andere lidstaat ter beschikking zijn gesteld, aan de dienstverlener voorschriften opleggen betreffende de criteria voor de inschaling van werknemers in loongroepen?
- 6.4) Moeten voor de uitlegging van artikel 3 van richtlijn 96/71, gelezen in samenhang met de artikelen 56 VWEU en 57 VWEU, logies, waarvoor de werkgever op grond van de in vraag 6 bedoelde cao de kosten moet dragen, en de maaltijdbonnen die de dienstverlener overeenkomstig de arbeidsovereenkomst verstrekt, worden beschouwd als een vergoeding voor de kosten die voortvloeien uit de terbeschikkingstelling of vallen zij onder het begrip minimumloon in de zin van artikel 3, lid 1?
- 6.5) Kan artikel 3 van richtlijn 96/71, juncto de artikelen 56 VWEU en 57 VWEU, aldus worden uitgelegd dat een algemeen verbindende cao van de staat van tewerkstelling voor de uitlegging van de kwestie betreffende stukwerkloon, reistijdvergoeding en dagvergoedingen door vereisten van openbare orde als gerechtvaardigd is te beschouwen?

Beroep ingesteld op 17 juli 2013 — Europese Commissie/Roemenië

(Zaak C-405/13)

(2013/C 260/68)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, O. Beynet en L. Nicolae, gemachtigden)

Verwerende partij: Roemenië

Conclusies

- vaststellen dat Roemenië, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van de artikelen 2 (punt 1), 3 [lid 5, sub b, leden 7 en 8 alsmede lid 9, sub c], 5, 7 (lid 4), 9 (leden 1-7), 10 (leden 2 en 5), 11 (lid 8), 13 [leden 4 en 5, sub b], 16 (leden 1 en 2), 25 (lid 1), 26 [lid 2, sub c], 31 (lid 3), 34 (lid 2), 37 [lid 1, sub k, p en q, lid 3, sub b en d, alsook leden 10-12], 38 (lid 1), 39 (leden 1, 4 en 8), en van punt 1 van bijlage I bij richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG⁽¹⁾, of in elk geval door niet aan de Europese Commissie mee te delen dat zij dergelijke voorschriften heeft vastgesteld, de krachtens artikel 49, lid 1, van die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Roemenië overeenkomstig de bepalingen van artikel 260, lid 3, VWEU veroordelen tot betaling van een dwangsom van 30 228,48 EUR per dag vertraging voor de niet-nakoming van de verplichting om de maatregelen mee te delen die nodig waren ter uitvoering van richtlijn 2009/72/EG vanaf de dag van de uitspraak van het onderhavige arrest.
- Roemenië verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht is verstreken op 3 maart 2011.

⁽¹⁾ Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (PB L 18, blz. 1).

⁽¹⁾ PB L 211, blz. 55.